

חַת־ת לַיּוֹם שֵׁשִׁי פְּרָשִׁת וַיְחִי עֶרְב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ י"ז טַבַּת, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיַד עֵינֵי ה' אֶלְקֵיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שִׁישִׁי עִם רִשִׁי

הַיּוֹם בְּחֲמֵשׁ הַשָּׁבֵט הָאֲחֵרוֹן - בְּנִימִין מְקַבֵּל אֶת הַבְּרָכָה שְׁלוֹ, וְכָל הַשְּׁבֵטִים כְּלוּלִים בְּבִרְכוֹת שֶׁל כּוֹלָם.
יעקב נפטר ונקבר במערת המכפלה.

עכשו יעקב מברך את השבט האחרון - שבט בנימין. הברכה שלו היא שיהיה כמו זאב, שחוטף מזון.
אנשי שבט בנימין "יחטפו" את ההזדמנות לעשות תשובה והמזבח של בית המקדש יהיה בנחלה של
בנימין בארץ ישראל והמזבח יהיה כמו זאב - אוכל את כל הקרבנות.

למרות שנראה שראובן שמעון ולוי לא קבלו ברכה [נגערו בהם] באמת כלם קבלו ברכות, ובעצם כלם
קבלו את אותה הברכה, אבל כל שבט קבל ברכה משל עצמו, שהם קבלו הרבה ממנה.

יעקב יודע שעכשו הוא הולך להסתלק מהעולם, ובקש מהבנים שלו לקבור אותו במערת המכפלה
עם האבות האחרים ועם לאה אמנו. רק השבטים וילדיהם יעזרו בקבורה. לא המצרים.

יעקב הורה להם לשאת את הארון שלו באותו אופן שהיהודים חנו סביב המשכן. לוי לא יעזר בגלל
שהמשפחה שלו נשאה את הארון במשכן, ויוסף אף הוא לא ישא את הארון בגלל שלא מתאים למשנה
למלך לעשות זאת. במקום זה, יעזרו מנשה ואפרים לשאת את הארון.

יעקב נשכב, והפסיק לנשם, אבל התורה לא אומרת שיעקב אבינו מת! מכיון שכל החיים שלו היו
לגדל ילדים שילכו בדרך ה', וכל עוד הילדים שלו עדין הולכים בדרך ה' הנשמה שלו עדין חיה ועושה
את עבודתה!

יוסף ראה שהגוף הקדוש של אביו סיים את העבודה בעולם, ובכה. והלך לפרעה ואמר לו שהוא
נשבע שבועה ליעקב שיקבר אותו בארץ ישראל. פרעה בעצם רצה להשאיר את הגוף של יעקב
במצרים, כדי שיהיה להם למה להתפלל. אבל פרעה ידע שהוא לא יוכל לומר ליוסף להפר את
השבועה שלו, בגלל שאז יתכן שיוסף יפר את השבועה ויגלה לכלם שפרעה בעצם לא יודע לשון

הרבה אנשים חשבים הצטרפו ללויה של יעקב אבינו. כשמלכי כנען שמעו שהשבטים מגיעים, הם חשבו שעומדת לפרוץ מלחמה! אבל כשהם הגיעו, הם הבינו שזו לוויה. כשהם ראו את הכתר של יוסף מנח על ארונו של יעקב, הם הורידו את כתריהם והניחו אותם גם הם על הארון לשם כבוד.

כשהשבטים הגיעו לחברון, הם קברו את יעקב במערת המכפלה וכלם חזרו למצרים.

השבטים חששו שיוסף לא יהיה עוד נחמד אליהם אחרי פטירתו של יעקב. הם לא היו בטוחים שהוא סלח להם על זה שהם מכרו אותו. לכן הם אמרו ליוסף שיעקב בקש שהוא יסלח להם (למרות שזו לא הייתה האמת, הם רק אמרו זאת כדי שיהיה שלום במשפחה).

יוסף ענה, שה' רצה שהאחים ימכרו אותו, כדי שהוא יוכל לדאג להם! אל תדאגו, ה' לא רוצה שאחד מכם יפגע.

תהלים / יום י"ז לחדש פרקים פ"ג- פ"ז

פרק פ"ה הוא פרק שנאמר על ידי בני קרח (ובמהמשך התוסף לתהלים על ידי דוד המלך), כנבואה ותפלה על הגלות הארכה שעל היהודים לעבור. בפרק זה אנו מבקשים מה' כמו שהוציא אותנו מהגלות בעבר, שיוציא אותנו מהגלות שוב ויביא את משיח.

בפסוק י"א נאמר "חסד ואמת נפגשו, צדק ושלום נשקו". האם אתם חושבים שמדבר כאן על אדם בשם חסד שפגש את חברו אמת בחנות ואדם בשם צדק שנתן נשיקה לחברו משכבר הימים שלום?

המדרש מספר שאכן מדבר כאן על שני אנשים (אבל לא בשמות האלה) חסד הוא אהרן ואמת הוא משה.

מדוע אהרן מכנה חסד ומשה מכנה אמת? בגלל שמשה רבינו הביא את התורה, תורת אמת לעם ישראל. אהרן נקרא חסד בגלל שאהב כל יהודי וקרב אותו לתורה.

מה קורה כשהם נפגשים?

זה לא תמיד קל ליהודי לקבל את אמתות התורה. למשל, אם אתם אומרים לילד יהודי שפגשתם בגנה, שהשוקולד שהוא אוכל אינו בשר וזה לא טוב לנשמה שלו לאכל אותו, זו האמת! אבל הילד הזה לא ינסה בכלל להקשיב לכם כל כך מהר, הוא אוהב את השוקולד!

אולם בעזרת חסד אפשר להראות לו שיש לכם חפיסת שוקולד כשרה לא פחות טעימה, אתם יכולים להתידד אתו ולהראות לו שלא כל כך קשה לשמור על כשרות.

כך נפגשים החסד והאמת, על ידי שמוש בחסד אפשר לעזור לאנשים להבין את האמת.

לכן ה' בקש ממשה ואהרן יחד להוציא את היהודים מהגלות. קדם כל צריך שאהרן ינהיג אותו כדי שיהיו מוכנים ללמד את התורה ואחר כך משה רבינו יכול לתת להם אותה על פי האמת.

האם תוכלו על פי הסבר זה להבין איך צדק ושלום נשקו הם אותו דבר?

תניא / לקוטי אמרים פרק י' (ט"ז טבת שנה מעוברת)

היום האדמו"ר הזקן ממשיך ללמדנו על צדיק גמור.

לצדיקים גמורים יש שם מיחד - בני עליה (אנשים בדרגה מאד גבוהה). ישנן 2 סבות מדוע הם מכונים כך:

1. הם מעלים- הופכים את היצר הרע שלהם ליצר טוב ואין להם שום יצר הרע בכלל.
 2. המצוות שהם מקימים לא נעשות למען עצמם אלא למען ה' בלבד. הם לא מקימים מצוות רק על מנת לקשר את נשמותיהם לה' הם מקימים אותם כדי לעשות לה' "דירה בתחתונים" פרוש להפוך את העולם למקום שבו ה' יוכל לשכן.
זה נשמע נפלא, אבל מתאים רק לצדיקים גדולים. מה הקשר אלינו?
- ישנו בטוי מהרביים – "עומק חסיד - רבי" – החלק העמוק ביותר של חסיד הוא הרבי. כל חסיד הוא שליח של הרבי ו"שלוחו של אדם כמותו". לכן עלינו לנסות למצוא כיצד אנו יכולים לעשות עבודה כזו אפלו באופן מועט. זוהי השליחות שהרבי נתן לכל אחד ואחת מאתנו, להביא את המשיח.
- כל מצוה שאנו מקימים לא צריכה להעשות למען התועלת שנקבל ממנה אלא מתוך מחשבה כיצד לעשות את העולם "דירה בתחתונים" לה' ולהוציא את השכינה ואת כל היהודים מהגלות.
- האדמו"ר הזקן אומר, בהתבסס על הגמרא, שלעבודה כזו של צדיק גמור קוראים חסיד (הגמרא אומרת: "איזהו חסיד? המתחסד עם קונו"- מיהו חסיד? מי שעושה חסד עם הבורא- מקים את המצוות כדי לעשות לו "דירה בתחתונים". צדיק גמור יוכל לעשות זאת באופן הטוב ביותר בגלל הצלחתו להפוך את יצרו הרע ליצר טוב ולהוריד את השכינה לתוך העולם.

היום יום / י"ז טבת

בשנה שבה נכתב "היום יום", היה זה "ליל ניטל".

הרבי אומר שלא לומדים תורה בליל ניטל, בגלל שיש הרבה קלפות בעולם ואיננו רוצים לתת להם חיות.

היו בחורים שכל כך אהבו ללמוד תורה עד כדי שלא יכלו להפסיק בליל ניטל. הרבי הרש"ב לא היה שבע רצון מהבחורים האלו. האהבה שלנו ללמוד התורה לא צריכה להיות רק מפני שאנו אוהבים ללמוד, אלא מפני שכך ה' רוצה. לכן, בלילה שבו ה' רוצה שלא נלמד, עלינו לשמח מכך שלא לומדים.

תשמעו ספור ברעיון דומה:

פעם היו שני חסידים שהשליכו לכלא בשל קיום מצוה. הכניסו אותם לחדר גדול מלא עצירים נוספים. בפנת החדר עמדה חבית שבה השתמשו האסירים כחדר נוחיות. היתה זו שעת צהרים וחסיד אחד אמר שזה הזמן להתפלל מנחה. "אולם איך יכול להתפלל כאן" אמר חברו "החבית הזו בפנה מדיפה ריח לא נעים ובשלחן ערוך נאמר שאסור להתפלל בחדר שהריח בו לא טוב". החסיד השני היה מאד עצוב. "לא מספיק שהשליכנו לכלא, אפילו אין ביכולתינו להתפלל מנחה?"

אל תתעצב, אמר החסיד השני "אותו ה' שצוה עלינו להתפלל מנחה מידי יום גם צוה עלינו שלא להתפלל אם אנחנו נמצאים בעל כרחנו במקום כזה. לכן היום אנו עובדים את ה' על ידי שלא מתפללים". הדבר גרם לשני החסידים לשמחה כל כך עצומה שהם החלו לקפץ, לרקוד ולשיר סביב החבית הקטנה. הם חגגו את העבדה שהם עובדים את ה' בבית הסהר. כאשר הסוהרים שמעו את השירה, הם אצו רצו לתוך תא הכלא כדי לראות מה קורה... "זה היהודונים האלה שם" אמר שומר אחד לרעהו "הם הצביעו על החבית וכעת רוקדים סביבה" השומרים מאד כעסו! "הם אוהבים את החבית, בא נקח להם אותה" והשומרים הוציאו את החבית מתוך תא המעצר. ושני החסידים יכלו שוב לעבד את ה', הפעם על ידי תפילת מנחה.

(הרבי פעם הסביר בהתוועדות (לא בניטל) שלמשחק השחמט יש הרבה הסברים בחסידות. ולכן הרבה חסידים משחקים שחמט או משחקים אחרים בליל ניטל).

ספר המצוות / מצוות לא תעשה רמ"ז

המצווה היומית, **מצוות לא תעשה רמ"ז**, היא שאסור להחזיק בידינו כסף שחייבים לאדם אחר. בין אם החוב הוא בגלל הלואה, או בגלל שהם עשו עבודה ויש לשלם להם. אם משאירים את הכסף בידינו זה כמו גזלה.

רמב"ם / הלכות גזלה ואבדה פרקים ד', ה', ו'

ברמב"ם היום לומדים עוד על גזלה.

פרק ד'- מלמד על הקנס שחכמים גזרו כנגד גזלה. האדם שנגזל יכול להשבע שבועה בבית הדין והגזלן יצטרך לשלם את הסכום שהוא אומר שנגזל ממנו.

פרק ה'- מסביר שאסור להשתמש בדברים שנגנבו או נגזלו

פרק ו'- כולל הלכות מתי דברים נקראים גזולים אפילו שזה לא נראה גזל, למשל לקחת רהיטים של אנשים שנפלו לתוך הנהר ונשטפו או הימורים.

זרכי החסידות / לתת צדקה כמו חסיד

סיפור שמסופר על הבעל שם טוב, שנהג לתת הרבה צדקה - מעבר ליכולתו הכלכלית.

באושא, מקום בו היתה ישיבה גדולה בימי חז"ל, תקנו שלא יבזבזו יותר מחמישית מהרכוש על צדקה.

שאלו את הבעל שם טוב, כיצד הוא יכול לתת יותר ממה שקבעו חכמים? הבעל שם טוב ענה: המילה 'מבזבז' היא מלשון בזה - הרכוש שנותר במלחמה. אדם שצריך להלחם בעצמו כדי לתת, לא צריך לתת יותר מחמש - חמישית. אבל אם מישהו נהנה לתת, מדוע תהיה הצדקה שונה מכל הנאה אחרת, כאשר אדם יכול להוציא עליה כפי רצונו/ יכולתו?

הרבי מוסיף על סיפור זה, שיותר מכך כאשר נזכור את הבטחת ה' - ובחנוני נא בזאת, שאפשר "לבחון" אותו במצות הצדקה. הדבר יגרום לשמחה ותענוג בנתינה וכך אפשר לתת כמה צדקה שרוצים.

(ראה ליקוטי שיחות חלק א' עמוד 169)

גאולה ומשיח / נתחיל לראות

האם קבלתם הרבה דמי חנכה השנה? זה נחמד מאד, נכון אתם אוספים את כל הכסף ומניחים אותם במקום מיחד כדי לקנות דברים שחשובים עבורכם.

אבל מה קורה בשנותיכם כסף לילד קטן? לפעמים הוא חושב שהשטרות הם משהו שכיף לגזר או לצבוע, שהתמונות לא יפות, אולי הוא ירצה לזרק אותם על הרצפה. ואם תתנו לו מטבעות, הוא יבכה שהמטבע לא נפתח, בגלל שהוא רוצה רק מטבעות שוקולד! הוא לא מבין שהכסף חשוב ויכול לעזור לו לרכוש דברים שהוא רוצה וצריך. הוא רוצה רק מה שמתאים, טעים ונחמד עכשו!

אתם יודעים מה? אנחנו כמו ילדים קטנים כשאנו מסתכלים על העולם! כלנו רואים בעולם דברים יפים ונחמדים, וכיצד נדע מה באמת אנחנו רוצים מבפנים.

אבל כשמשיח יבוא, כלם יבינו וירגישו את ה'. אנחנו נבחין שזה העולם של ה', שה' הוא שנותן לו

חיות בכל רגע. ולכן פשאנחנו מסתכלים על העולם בעיניים שלנו, אנחנו לא נראה את זה בדרך בה אנחנו מסתכלים עליו בדרך כלל, אלא נדע ונראה איך ה' תמיד נמצא שם בשבילנו, בעולם. לכן זה נקרא גאולה! בתוך המלה גאולה נמצאות האותיות של המלה גולה (גלות) בתוספת א' יתרה.

האמת היא, שגולה וגאולה לא שונות כל כך, לעולם רק חסר את הא' - ה'! לא כל הדברים ישתנו, אבל נתחיל לראות איך כל דבר הוא מאת ה'.

היות וככלם יראו שה' נמצא בעולם, אף אחד לא יחשב אפילו על מלחמה, או קנאה וכו'.